

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **V. S., s.r.o.**, so sídlom X.M., IČO: X., zastúpený *Advokátskou kanceláriou G., s.r.o., Dr. M. G., advokát*, so sídlom J., proti odporcovi: **Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky**, so sídlom Nám. slobody 6, Bratislava, v konaní o návrhu proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh **z a m i e t a .**

Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľ návrhom podaným na Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 24.8.2011 podľa ustanovenia § 250t Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) žiadal uloženie povinnosti odporcovi konať a rozhodnúť o odvolaní navrhovateľa voči rozhodnutiu Krajského stavebného úradu v Žiline č. 2010/01430/AJA zo dňa 30.12.2010 v spojitosti s opravou tohto rozhodnutia. Zároveň žiadal, aby súd zaviazal odporcu k náhrade uplatnených trov konania.

Navrhovateľ v návrhu opísal skutkový stav, z ktorého bolo zrejmé, že Krajský stavebný úrad v Žiline vydal dňa 30.12.2010 rozhodnutie č. 2010/01430/AJA, ktorým vyvlastnil navrhovateľovi časti pôvodnej parcely „C“ KN X. k.ú. M. – P. pôvodne o výmere 11 970 m², z ktorej proti vôli navrhovateľa boli geometrickým plánom č. X. na základe záznamového konania Z 1045/2008 vytvorené parcely X., X., X., X. a ktorým povolil ročný záber zvyšku parc. č. X. vo veľkosti 4 m². Poukázal na skutočnosť, že rozhodnutie bolo vydané na základe ustanovení zákona č. 669/2007 Z. z., ktoré bolo nálezom Ústavného súdu SR spis. zn. PL. ÚS 19/09 zrušené a tento nález je publikovaný v Zbierke zákonov pod číslom 235/2011 Z. z.. Ďalej uviedol, že proti predmetnému rozhodnutiu podal odvolanie, v ktorom okrem iného namietal, že rozhodnutie bolo vydané proti neexistujúcemu právnomu subjektu, nakoľko v rozhodnutí bol uvedený niekto iný než je vlastník uvedený na LV X. k.ú. M. – P.. Tvrdil, že na základe uvedeného odvolania Krajský stavebný úrad v Žiline vykonal opravu svojho rozhodnutia dňa 9.2.2011, ktorú však jeho právnomu zástupcovi listom z 26.4.2011 doručil až 2.5.2011. Ďalej tvrdil, že túto opravu rozhodnutia považoval za opravné rozhodnutie, proti ktorému podal odvolanie, na čo mu odporca listom zo dňa 9.8.2011 doručeným dňa 11.8.2011 oznámil, že o odvolaní nerozhodne, vec považuje za vybavenú a spisový materiál vrátil Krajskému stavebnému úradu v Žiline. Dôvodil, že podľa jeho názoru odporca v dôsledku svojho postupu znemožňuje navrhovateľovi domáhať sa preskúmania zákonnosti rozhodnutia v správnom konaní a z týchto dôvodov považuje svoj návrh za dôvodný.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu navrhovateľa navrhoval, aby súd návrh podľa § 250t ods. 4 O.s.p. zamietol.

V dôvodoch vyjadrenia uviedol, že Krajský stavebný úrad v Žiline rozhodnutím zo dňa 30.12.2010 podľa § 108 ods. 2 písm. f/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“) vyvlastnil pozemky a obmedzil vlastnícke právo k pozemkom navrhovateľa pre účel uskutočnenia stavby „D. D.X. D. S. – T.“, v k.ú. P. v prospech N. d. s., a.s., so sídlom M. N. X., B., zastúpenej spoločnosťou J., a.s., so sídlom Z. X. M., rozhodnutie bolo navrhovateľovi doručené dňa 19.1.2011, čo potvrdzuje aj dátum na poštových pečiatkach na doručení a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.2.2011.

Poukázal na to, že navrhovateľ bol správnym orgánom riadne poučený o možnosti podať odvolanie podľa § 54 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), lehota na odvolanie navrhovateľovi uplynula 3.2.2011, ako aj že navrhovateľ osobne doručil dokument „Odvolanie V. S., s.r.o., Ž. proti rozhodnutiu o vyvlastnení zo dňa 30.12.2010 dňa 4.2.2011 (podľa pečiatky podateľne KSÚ) a to bez priloženej plnej moci a totožné odvolanie bolo príslušnému správne mu orgánu doručené aj poštou dňa 8.2.2011 aj s priloženou plnou mocou. Konštatoval, že odvolanie bolo podané až po lehote a preto ho považoval za bezpredmetné.

Nesúhlasil s tvrdením navrhovateľa, že bol v danej veci nečinný, pretože zo spisového materiálu je zrejmé, že odvolanie preskúmal v zmysle § 60 správneho poriadku. K námietke navrhovateľa týkajúcej sa nesprávneho označenia uviedol, že nesprávne označenie vlastníka, spočívajúce vo vynechaní dodatku „s.r.o.“ považuje za chybu v písaní s poukazom na to, že v obchodnom registri sa nenachádza žiaden iný subjekt s rovnakým názvom, sídlom a identifikačným číslom, preto uvedenú chybu v písaní krajský stavebný úrad opravil v súlade s § 47 ods. 6 správneho poriadku a navrhovateľa o tom upovedomil listom zo dňa 9.2.2011. Súčasne uviedol, že preskúmal a v oznámení sa vyjadril aj k ostatným odvolacím námietkam navrhovateľa s konštatovaním, že krajský stavebný úrad vo vyvlastňovacom konaní postupoval v súlade so stavebným zákonom, pričom vyhodnotil, že sú splnené zákonom stanovené podmienky na vyvlastnenie.

Poukázal na to, že cieľom preskúmania oneskoreného odvolania je posúdenie možnosti uplatnenia mimoriadnych opravných prostriedkov v čase, keď už rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu nadobudlo právoplatnosť. Tvrdil, že nezistil dôvody na uplatnenie mimoriadneho opravného prostriedku podľa § 62 a § 65 správneho poriadku a so zreteľom na to, že právoplatné rozhodnutie možno zrušiť len pre nezákonnosť, z tohto dôvodu nemohol vyhovieť odvolaniu navrhovateľa a musel právoplatné rozhodnutie ponechať v platnosti, o čom navrhovateľa informoval listom č. 2011/2930/V-449-1 zo dňa 28.3.2011. Uviedol, že pokiaľ navrhovateľ v liste zo dňa 11.5.2011 označenom ako „odvolanie V. S., s.r.o. Ž. proti rozhodnutiu o vyvlastnení zo dňa 30.12.2010 doručené 2.5.2011“ považoval list č. 2011/00272/AJA zo dňa 9.2.2011 ako opravné rozhodnutie k rozhodnutiu krajského stavebného úradu, nemožno súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, pretože list zo dňa 9.2.2011 č. 2011/00272/AJA nebol rozhodnutím, ale iba oznámením o oprave chýb v písaní podľa § 47 ods. 6 správneho poriadku s poukazom na to, že na vznesené námietky už bolo odpovedané v liste zo dňa 28.3.2011 č. 2011/2930/V-449-1, o čom bol navrhovateľ upovedomený listom zo dňa 9.8.2011.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. b/ O.s.p. preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 250t ods. 4 prvá veta O.s.p.) a dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

Podľa ust. § 250t ods. 1, 8 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Pre posúdenie oprávnenosti návrhu navrhovateľa súd v danej veci preskúmal postup odporcu pri prešetrovaní splnenia zákonných podmienok rozhodovania o opravnom prostriedku navrhovateľa, z ktorého vyplynulo, že odporca šetril predmetnú vec náležite, s využitím dostupných zákonných možností pri výkone verejnej moci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu administratívneho spisu zistil, že vo veci vyvlastnenia a obmedzenia vlastníckych práv k predmetným pozemkom vo vlastníctve navrhovateľa sa začalo správne konanie na základe návrhu N. d. s., a.s., M. N. X., B., ktorý bol doručený Krajskému stavebnému úradu v Žiline dňa 30.6.2010. Krajský stavebný úrad v Žiline listom zo dňa 20.7.2010, ako príslušný stavebný úrad, oznámil navrhovateľovi v súlade s § 113 stavebného zákona začatie správneho konania a nariadenie ústneho pojednávania dňa 18.9.2010, ktorý bol neskôr listom zo dňa 2.8.2010 opravený na deň 24.8.2010, o uskutočnení a priebehu ktorého bola vyhotovená zápisnica č. X. zo dňa 24.8.2010. Na predmetnú stavbu bolo vydané rozhodnutie Mesta Martin o umiestnení líniovej stavby diaľnice „D. D.X. D. S. – T.“ č. MSS-858/2005-Vs zo dňa 6.2.2006, právoplatné dňa 31.3.2006. Rozhodnutím Ministerstva pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky zo dňa 9.3.2009 č. 1740/2009-2332/z.6615 bola podľa § 66 stavebného zákona povolená stavba „D. D.X. D. S. – T.“, právoplatné dňa 2.4.2009. V predmetnom správnom konaní bol vypracovaný geometrický plán č. X. zo dňa 28.11.2007 a č. X. zo dňa 4.7.2008, znalecký posudok č. X. zo dňa 28.4.2010 Ing. J. G., bol zadovážený list vlastníctva č. X. k.ú. M. – P., vypracovaný návrh zmluvy o budúcej kúpnej a nájomnej zmluve č. 30201/Zoz371/2010/Martin-Priekopa/760/JAKZ. Výsledkom správneho konania o vyvlastnení bolo vydanie rozhodnutia Krajským stavebným úradom v Žiline č. 2010/01430/AJA zo dňa 30.12.2010, ktoré podľa doložky právoplatnosti vyznačenej na rozhodnutí nadobudlo právoplatnosť dňa 3.2.2011. Proti uvedenému rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie, ktoré bolo podané na správny orgán osobne dňa 4.2.2011 bez plnej moci a poštou doručované dňa 8.2.2011 s priloženým plnomocenstvom. K odvolaniu sa vyjadril navrhovateľ vyvlastnenia N.D.S., a.s. listom zo dňa 17.2.2011. Krajský stavebný úrad v Žiline listom č. 2011/00272/AJA zo dňa 9.2.2011 oznámil navrhovateľovi vykonanie opravy chyby v písaní a zrejmej nesprávnosti vo svojom rozhodnutí, ktorá spočívala v nesprávnom označení obchodného mena navrhovateľa ako vlastníka vyvlastňovaných pozemkov, keď správny orgán v rozhodnutí vo výrokovej časti vynechal dodatok „s.r.o.“ označujúci právnu formu navrhovateľa, ako vlastníka. Proti oznámeniu o vykonaní opravy chyby a zrejmej nesprávnosti podal navrhovateľ odvolanie, ako proti opravnému rozhodnutiu. Odporca, ako príslušný druhostupňový orgán listom zo dňa 28.3.2011 oznámil navrhovateľovi, že jeho odvolanie osobne doručené prvostupňovému orgánu dňa 4.2.2011 považuje za oneskorené, nakoľko lehota na podanie odvolania uplynula dňa 3.2.2011. Ďalej v liste uviedol, že 15. dňová lehota začala plynúť dňa 19.1.2011 a nie dňa 20.1.2011, ako tvrdí navrhovateľ, o čom svedčia aj pečiatky poštového úradu. Tvrdil, že listom zo dňa 9.2.2011 správny orgán vykonal len opravu zrejmej nesprávnosti a nemožno ho preto považovať za opravné rozhodnutie a súčasne oznámil navrhovateľovi, že vykonal preskúmanie oneskoreného odvolania z hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu resp. zrušenie napadnutého rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Následne sa podrobne

zaoberal jednotlivými námietkami vznesenými navrhovateľom v predmetnom odvolaní k veci samej, záverom konštatoval, že neboli zistené dôvody pre uplatnenie mimoriadneho opravného prostriedku a preto právoplatné rozhodnutie krajského stavebného úradu ponechal v platnosti. Právny zástupca navrhovateľa sa listom zo dňa 8.4.2011 adresovaným odporcovi domáhal doručenia oznámenia o vykonaní chyby v písaní a zrejmej nesprávnosti s odôvodnením, že mu ako právnenému zástupcovi navrhovateľa, toto nikdy doručené nebolo a bez toho, aby mu bolo riadne doručené, nevie posúdiť, či ide obsahom o opravné rozhodnutie alebo len o odstránenie zrejmej nesprávnosti. Odporca túto žiadosť listom z 13.4.2011 postúpil prvostupňovému správnenému orgánu na vybavenie. Žiadanú opravu prvostupňový správny orgán listom z 26.4.2011 zaslal právnenému zástupcovi navrhovateľa, ktorý následne zaslal prvostupňovému orgánu obsahovo totožné odvolanie proti rozhodnutiu o odvolaní, v ktorom uviedol, že za deň oznámenia rozhodnutia považuje dátum 2.5.2011, kedy bolo opravné rozhodnutie doručené právnenému zástupcovi navrhovateľa. Na uvedené odvolanie odporca odpovedal listom z 9.8.2011, v ktorom zhrnul svoju argumentáciu uvedenú v oznámení zo dňa 28.3.2011, zotrvajúc na tvrdení, že v uvedenom prípade nejde o žiadne opravné rozhodnutie, ale ide len o opravu chyby v už právoplatnom prvostupňovom rozhodnutí v zmysle § 47 ods. 6 správneho poriadku, ktorú v žiadnom prípade nemožno považovať za rozhodnutie a nemožno na jej doručenie viazať začiatok lehoty na odvolanie.

Podľa ust. § 52 ods. 1 správneho poriadku, rozhodnutie, proti ktorému sa nemožno odvolať (podať rozklad), je právoplatné.

Podľa ust. § 53 správneho poriadku, proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

Podľa ust. § 54 ods. 2 správneho poriadku, odvolanie treba podať v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia, ak inú lehotu neustanovuje osobitný zákon.

Podľa ust. § 60 správneho poriadku, odvolací orgán je povinný preskúmať i oneskorené odvolanie z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

Zákonodarca v citovanej právnej norme ukladá odvolaciemu orgánu povinnosť preskúmať i oneskorené odvolanie z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Za oneskorené odvolanie treba považovať také odvolanie, ktoré je prípustné (§ 53), avšak bolo podané účastníkom konania po uplynutí odvolacej lehoty (§ 54 ods. 2). Oneskorené odvolanie je procesným úkonom, ktorý nie je spôsobilý vyvolať právne účinky ako riadne odvolanie (§ 55), a nemá preto schopnosť zabrániť tomu, aby napadnuté rozhodnutie správneho orgánu nadobudlo právoplatnosť. Napriek tomu i oneskorené odvolanie môže byť v právnej praxi zdrojom informácií pre odvolací orgán najmä v prípadoch, keď poukazuje na závažné skutkové alebo právne pochybenia v postupe prvostupňového orgánu, výsledkom ktorého je rozhodnutie tohto orgánu. Toto ustanovenie je právnym vyjadrením zásady materiálnej pravdy, ako aj povinnosti chrániť záujmy fyzických a právnických osôb, ktoré obligatórne ukladá odvolaciemu orgánu povinnosť preskúmať aj oneskorené podané odvolanie alebo neprípustné odvolanie. Cieľom preskúmania každého oneskoreného odvolania je preto posúdenie možnosti uplatnenia mimoriadnych opravných prostriedkov v situácii, keď už rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu nadobudlo právoplatnosť. Oneskorené odvolanie z právneho hľadiska nemožno kvalifikovať ako odvolanie a z tohto dôvodu odvolací orgán

nemôže takéto podanie vybaviť postupom, ktorý je určený pre preskúmanie neprávoplatných rozhodnutí (§ 59). Odvolací orgán môže oneskorené odvolanie posudzovať výlučne ako podnet na uskutočnenie konania, ktoré zákon predpisuje na preskúmanie právoplatných rozhodnutí. Ak odvolací správny orgán zistí, že sú dané dôvody, pre ktoré sa povinne povoľuje obnova konania na návrh účastníka konania (§ 62 ods. 1), postúpi vec prvostupňovému orgánu príslušnému na povolenie obnovy konania (§ 63 ods. 1) alebo bude postupovať podľa § 65 ods. 1 správneho poriadku. Ak odvolací orgán zistí, že tu nie sú dôvody pre uplatnenie mimoriadneho opravného prostriedku, vyrozumie o tejto skutočnosti účastníka konania, ktorý podal oneskorené odvolanie, listom (zákon č. 71/1967 Zb. po poslednej novele už neupravuje povinnosť odvolacieho orgánu zamietnuť oneskorené odvolanie rozhodnutím).

Podľa § 47 ods. 6 správneho poriadku chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania.

Podľa súdnej judikatúry o zrejmej nesprávnosti možno hovoriť len vtedy, ak nesprávnosť je z obsahu celého rozhodnutia zrejماً a bez ďalšieho problému zistiteľná. Môže ísť len o zrejme zmyslové rozpory a omyly, ktoré majú charakter skutkový a ich opravou nedôjde k zmene obsahu a zmyslu rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci v danom prípade nezistil, že by odporca pri výkone dohľadu nad zákonnosťou rozhodnutia a postupu prvostupňového správneho orgánu (Krajského stavebného úradu v Žiline) bol nečinný a že by konal v rozpore so zákonom. Mal preukázané, že odporca pri prešetrovaní splnenia zákonných podmienok na rozhodnutie o opravnom prostriedku navrhovateľa v danom prípade postupoval v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami správneho poriadku. Z predloženého spisu odporcu nevyplýva, že by bol jeho postup v rozpore s ustanoveniami zákona, tak ako to tvrdí navrhovateľ.

V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že v súdnom prieskume podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku súd nemôže nahrádzať postup a rozhodovanie správneho orgánu. Podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy súd preskúmava, či správny orgán nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom.

Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky ako príslušný odvolací orgán v danom prípade dohliada nad dodržiavaním zákonnosti prvostupňového správneho orgánu vo veci vyvlastnenia. Cieľom takéhoto postupu je posudzovať, či boli splnené zákonné podmienky pre vyvlastnenie a to pokiaľ účastník podal odvolanie v zákonnej lehote, v odvolacom konaní a pokiaľ odvolanie bolo podané oneskorene, preskúmať zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa v mimo odvolacom konaní v zmysle správneho poriadku.

Dôvodnosť návrhu v preskúmvanej veci súd posudzoval v zmysle právnej úpravy ustanovenej v zákone o správnom konaní – správny poriadok. Z ustanovení správneho poriadku vyplýva, že účastník správneho poriadku má právo podať odvolanie proti prvostupňovému správnenému rozhodnutiu v lehote 15 dní. Zo skutkových zistení v danom prípade vyplýva, že rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Žiline nadobudlo

právoplatnosť dňa 3.2.2011, z ktorých dôvodov pokiaľ navrhovateľ podal odvolanie proti tomuto rozhodnutiu dňa 4.2.2011, podal odvolanie po uplynutí zákonnej lehoty. Zo zákonnej úpravy správneho poriadku nevyplýva povinnosť odvolacieho orgánu rozhodnúť o oneskorenom podanom odvolaní rozhodnutím. Tým, že odvolací orgán oznámil navrhovateľovi listom, že jeho odvolanie preskúmal v intenciách §§ 60 a nasl. správneho poriadku a keďže nezistil dôvody pre uplatnenie mimoriadneho opravného prostriedku proti právoplatnému rozhodnutiu krajského stavebného úradu zo dňa 30.12.2010 s poukazom na to, že právoplatné rozhodnutie je možné zrušiť len pre nezákonnosť, rozhodnutie správneho orgánu ponechal v platnosti, postupoval v súlade s právnou úpravou ustanovenou v správnom poriadku. Z obsahu spisu taktiež vyplýva, že odporca písomné podania navrhovateľa prešetroval a skutkové a právne zistenia mu listami oznamoval. Treba súhlasiť s tvrdením odporcu, že začiatok lehoty na odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu nie je možné viazať od doručenia oznámenia prvostupňového orgánu o vykonaní opravy chyby v už právoplatnom prvostupňovom rozhodnutí v zmysle § 47 ods. 6 správneho poriadku, ktoré oznámenie (list) nie je možné považovať za opravné rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil pochybenie ani v postupe prvostupňového správneho orgánu. Správny orgán prvého stupňa postupoval správne, keď namietaný nedostatok spočívajúci v označení navrhovateľa ako účastníka predmetného konania kvalifikoval ako chybu v písaní a zrejmu nesprávnosť a podľa ustanovenia § 47 ods. 6 správneho poriadku uvedenú chybu odstránil. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že rozhodnutie vydané v správnom konaní ako individuálny správny akt pozostáva jednak z obsahových a jednak z formálnych náležitostí. Za formálnu náležitosť je považované aj označenie účastníka a nedostatok spočívajúci vo vynechaní dodatku označujúceho právnu formu účastníka konania v žiadnom prípade nemožno považovať za taký nedostatok, ktorý by mal vplyv na vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností účastníka konania a ktorý by menil obsah a dosah rozhodnutia. Je nepochybné, že uvedenie obchodného mena účastníka konania s presnou adresou sídla a identifikačným číslom je nadmieru postačujúce na jeho jednoznačnú identifikáciu, s poukazom na to, že pri právnických osobách je rozhodujúcim identifikátorom IČO, ktoré je jedinečným a nezameniteľným údajom a ktoré bolo v posudzovanom prípade bezchybné. Použitie ustanovenia § 47 ods. 6 správneho poriadku prichádza do úvahy, len ak ide o zrejme chyby a nesprávnosti pri písomnom vyhotovení rozhodnutia, nie teda o obsahové nesprávnosti, opravou ktorých by sa zmenil sám zmysel rozhodnutia. V tomto prípade ide o chybu v písaní, ktorá vznikla v dôsledku nepozornosti zamestnanca správneho orgánu pri vyhotovovaní písomnej formy rozhodnutia a ktorá je bez ďalších problémov zistiteľná a zrejmalá. Správny orgán môže chybu opraviť aj bez návrhu z vlastnej iniciatívy a to aj po právoplatnosti dotknutého rozhodnutia bez akéhokoľvek dopadu na toto rozhodnutie a jeho právne účinky a nemožno ju chápať ako doplnenie alebo zmenu rozhodnutia. Správnemu orgánu možno vytknúť len skutočnosť, že uvedený oznam o oprave doručoval len navrhovateľovi a nie aj jeho právnomu zástupcovi, hoci v čase uskutočnenia opravy disponoval jeho plnomocenstvom. Tento nedostatok bol dodatočne odstránený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti, že predmetom konania proti nečinnosti odporcu v danom prípade nie je skúmanie a posudzovanie otázky, či rozhodnutie správneho orgánu o vyvlastnení bolo správne, ale tvrdená bezdôvodná nečinnosť tohto orgánu.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky v danej veci dospel k záveru, že odporca nebol v konaní nečinný, keďže vo veci postupoval v súlade s právnou

úpravou ustanovenou v správnom poriadku, a preto súd návrh zamietol podľa § 250t ods. 4 O.s.p. ako nedôvodný.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 250t ods. 5 O.s.p. tak, že navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu trov tohto konania, pretože jeho návrhu nevyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 23. novembra 2011

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth